

Expedice GJS

LUKÁŠ KOPŘIVA

SEPTIMA

Když jsme se v pondělí 29. dubna o půl šesté odpoledne sešli na autobusovém nádraží na Florenci, ještě jsme nevěděli, že v příštích čtrnácti dnech nacestujeme 2963 mil v dopravních prostředcích, ujdeme 114 mil pěšky, utratíme 2670 liber, nebo že sníme 20 ryb s hranolkami a 42 sáčků britských chipsů Walkers. Nevěděli jsme ani, že v Británii zažijeme bažiny, igelitové sáčky v botách, stavění stanu ve tmě a v dešti, či několik krásných a neopakovatelných chvil, na které se bude vzpomínat lépe.

Nyní se Vám pokusím přiblížit nejvýraznější momenty celé expedice, tedy ty, na které si vzpomenu.

Den první - Londýn:

Je pěkně; chodíme po Londýně a prohlížíme si památky. V Regent's parku si uvědomujeme, že jsme Společenstvo prstenu. Paralela je více než zřejmá – je nás devět, vydáváme se na dlouhou cestu, a taky tak nějak počítáme s tím, že se někteří z nás nevrátí živí, třeba Borisýk nebo Boročeň (Dan Sýkora, semtima a Milan Ročeň, sexta - pozn. red.). Pan profesor Daněk je ustanoven Frodem, protože je mírumilovný a chodí bosky.

Večer nakupujeme v Tescu,

kde nám milý černoch poradí, který sendvič je nejlepší. Láďa si k večeri koupil rybu. To, že je syrová, se dozvěděl až na hostelu, když si do ní kousl. Moc mu to nechutnalo.

Den druhý - Lake District:

Nejdřív to s počasím nevypadá nic moc, ale nakonec se vyjasní. Ve vlaku se přistihneme, kterak se bavíme o potravinách jako zkušený důchodci – řešíme cenu, kvalitu, výživové hodnoty, skladnost a trvanlivost. Vzniká fenomén dobré potraviny. V dalším vlaku potkáváme skupinu opilých skotských žen, které se s námi snaží komunikovat, ale my jim vůbec nerozumíme, protože jsou poněkud oviněné, a navíc mluví skotským přízvukem.

Velkým zážitkem se stává Milanova „menstruace“ z nosu, kterou se podaří zastavit až po hodině, mimo jiné i za pomoci menstruačního tampónu, který mu laskavě půjčila Dominika. Pohled k nezaplacení a zábava na cizí účet. Netrvá to dlouho, a na cizí účet se bavíme znova – tentokrát je to Honza Michal, který se rozhodne, že si zaběhá v bažině.

Zhruba v půlce údolí jsem našel Helenku, lebku z mrtvé ovce, kterou jsem se rozhodl vzít s sebou jakožto nadšený biolog.

Stanujeme v horách a v noci je zima. Aby se Honza zahřál, z plných plic si zpívá.

Úvodník

Milí studenti, profesoři a ostatní naši čtenáři,

byl jsem pověřen tím, abych do tohoto čísla napsal pár slov úvodem. Dovolte mi malé vysvětlení, proč zrovna já mám psát úvodník. Ondřej Hanko, náš ctěný šéfredaktor, si bohužel před koncem roku nabral tolik testů, zkoušení a dohánění učiva, že nakonec sám přišel na to, co jsme my septimáni celou dobu sextánům říkali - že sexta je nejtěžší ročník školy a obzvlášť její závěr je jeden velký shon. Přeji proto hned v úvodu Ondrovi a celé sextě zdárné zvládnutí sexty a šťastnou ruku při výběru budoucího bloku.

Zároveň bychom vás posledním číslem tohoto školního roku chtěli připravit na to, čeho jsem já byl velkým zastáncem. Toho, že Seifertovy listy budou od nového školního roku vycházet častěji a pravidelněji.

V tomto poměrně kratším čísle se dozvíte, jaké to bylo na Expedici ve Velké Británii, kam zajít o přestávkách na svačinu, nebo jaká modernizace nás čeká přes prázdniny u nás ve škole.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát příjemně prožité prázdniny plné odpočinku a zábavy, strávené s vašimi nejbližšími. Sami se na ně v redakci už velice těšíme a jsme zvědaví i na všechny vaše zážitky. Za celou redakci vám děkuji za věrnost a přeji příjemně prožité školní výlety, na které se určitě všichni těšíme.

Vítězslav Traurig

redaktor, šéfredaktor internetové edice

Den třetí - Lake District:

Potkáváme stádo skotských krav; to plemeno se jmenuje Angus (stejně jako ten kytarista z AC/DC). V civilizaci vzbuzuje Helenka v igelitové tašce zvědavé pohledy kolemjdoucích (to nikdy neviděli cizince, co si v roztrhané tašce nese ovčí hlavu!?). Nemám odvahu si jí vzít s sebou do autobusu, i když bych moc chtěl. Zanechávám ji na důstojném místě s výhledem na jezero.

V autobuse se s místními bavíme o počasí, ovcích a alkoholu. Večeříme rybu s hranolkama, což je dobrá potravina.

Den čtvrtý - Liverpool:

Ráno jedeme dabldekrem vepředu nahore a užíváme si to.

V Liverpoolu navštěvujeme nejdříve předměstí, odkud pochází Beatles. Potom projdeme centrum, kam chodili Beatles na pivo a kde poprvé hráli. Podle některých pedagogů je Liverpool ošklivé průmyslové město, mně se ale moc líbí (protože Beatles). Dan krátce před odjezdem málem přichází o život, protože se kouká na špatnou stranu, když přechází silnici.

Přemístíme se do Chesteru, který se líbí všem, protože je to historické město s dochovalými hradbami a mnoha památkami. Večer v hospodě pijeme čaj a posloucháme živou muziku od mladého a talentovaného muzikanta. Po písničce od Beatles musíme odejít, a proto hlasitě tleskám a usmívám se, abych dal najevo, že se mi to líbilo.

Den pátý - pěkná města a naše první zkušenost se skotskou přírodou:

Honza Daněk je kolemjdoucími opakovaně označován za Spidermana, protože má na sobě kompletně červenomodrý outfit.

Po dalším přesunu vlakem se dostáváme do Durhamu, kde je velká a stará katedrála, a taky starý hrad. V zázemí katedrál mají vyhřívané lavičky.

Naplánovali jsme si první ochutnávkou Edinburghu, protože z vlaku vypadalo počasí nedeštivě. V Edinburghu ale prší, a tak radši vyrážíme do Glasgow, kde je velikánský prosklený obchodák (největší sklem zastřešená stavba v Evropě). V Glasgow není nic zajímavého, teda kromě obchodáku, komunistů, Hare Kršna mnichů, aktivistů za svobodnou Palestinu a pár pouličních muzikantů.

Jedeme dál a chystáme se na první noc ve skotské přírodě. Vysedáme na nejdlejší železniční stanici ve Skotsku, odkud vyrážíme k jezeru, kde chceme přespat. Stmívá se, prší, a cesta, po které chceme jít, je jen velmi těžko schůdná (jsou to vlastně jen bazénky dešťové vody s bahnem a občas nějaké to prkno). Setmělo se úplně a pršet nepřestalo, cesta se taky nezlepšila. K jezeru se doplahačime po několika hodinách strastiplného a dobrodružného putování. V dešti a v silném větru stavíme stany.

Kdo toužil zažít na expedici nějaké dobrodružství, jeho touha se tímto zážitkem naplnila. Kdo naopak čekal pohodovou cestu se sluníčkovými a milými lidmi, tímto okamžikem prozřel a musel se smířit s tím, že to tak asi nebude.

Den sedmý - cesta na ostrov Skye:

Do rána nám nic pořádně neuschlo. Proto si chci koupit na nádraží noviny, kterými bych vysušil boty, až bude příležitost. Nejvíce papíru mají sice The Sun a The Guardian, ale nejsem levičák a ani mě nezajímají britské celebrity, a tak si radši kupuju Timesy a The Daily Telegraph.

Jedeme po nejhezčí železnici v Británii, po které jel i Bradavický Express. Skoro všichni ale spí.

Na ostrov Skye se doplavíme lodí. Autobus, který nás má posunout dál, jede až za dvě hodiny, a proto jdeme do hospody, kde si dáváme rybu s hranolkami, dortičky a taky nějaké to pití. Dáváme se do řeči s panem barmanem a panem majitelem, který nám pověděl, že autobus, kterým chceme jet, zastavuje přímo před jeho hospodou. Jenže tak nějak to nevyšlo, protože byl zrovna státní svátek a všechno bylo jinak. A tak jsme museli čekat na další autobus ještě další hodinu a půl v hospodě (fakt otrava!). Majitel se nám omlouval, a nabídl nám, že nám na autobusovou zastávku doveze batohy (a taky Honzu, který velmi trpěl na hnusné a velké puchýře). Co pan majitel slíbil, to také

dodržel. Zvláštní je, že jsme se ani trochu nebáli cizímu člověku dát do auta všechny naše věci a Honzu k tomu.

Po jízdě autobusem jsme měli jet ještě jedním autobusem, a tak jsme čekali pro změnu v cukrárně, kde nás napadlo jít se podívat, jestli v okolních hostelech náhodou není volno, protože se nám moc nelíbila představa nadcházející noci ve stanu. K všeobecnému nadšení volno bylo, a tak jsme si zaplatili hostel, který byl úžasný po všech stránkách – měl wifi zdarma, čaj a kávu zdarma, knihovnu s klasickou literaturou, a kromě sprch také vanu. Zde se nám také podařilo usušit naše věci a naplánovat několik dalších dní.

Den devátý - Inverness a Aviemore:

Autobusem přejíždíme do Inverness, hlavního města skotské Vysočiny. Po cestě vidíme Loch Ness. V Inverness si Linda uvědomuje, že si na záchodě na ostrově Skye nechala peněženku, kde měla občanku, kartu a taky značný obnos peněz. Různě telefonujeme na policii, ale snaha je marná – peněženka už tam není.

Den desátý - důchodcovská turistika v okolí Aviemoru:

Původně jsme sice měli v plánu přelézt hory, jenže z toho sešlo, a tak jsme místo toho zvolili cestu k jezeru, sedm kilometrů vzdálenému, odkud se vrátíme do blízkosti Aviemoru, kde nám pojede další den vlak. V plánu byla krásná, čtrnáctikilometrová procházka. Jenže nakonec

to bylo asi dvaadvacet kilometrů. Poprvé za celou expedici jsem byl naštvaný.

Den dvanáctý - Edinburgh:

Tento den jsme řádně prošli Edinburgh a navštívili jsme všechny důležité památky. Poté jsme se šli ubytovat do hostelu, kde jsme se zcivilizovali a oblékli se do nového, v Edinburghu zakoupeného oblečení. Po dlouhé době jsme si zase připadali jako lidé, a tak jsme vyrazili večer do města. Tam jsme potkávali velmi mnoho mužů v sukních (nebo kiltech, ch-cete-li), kteří hráli na dudy. Potkali jsme taky několik superhrdinů. Po čtrnácti dnech jsem měl příležitost zahrát si na kytaru a na klavír, a taky jsem si zahrál kulečník.

Den třináctý - den odletu:

Ráno jsme přebalovali naše věci tak, aby se nám vešly do pěti batohů, které jsme směli mít do letadla. Povedlo se to. Pak jsme šli kupovat whisky pro naše tatínky. Po koupi skotské mi na kartě zbylo pouhých 26 liber, a byl jsem smutný z toho, že jsem tak utrácel. Finančně hůř na tom byl Pavel, jehož celé jmění na kontu činilo 134 korun, to ho však nerozhodilo, spíš se tomu smál.

Odjeli jsme na letiště. Odletěli jsme. Přistáli jsme. V Praze na nás čekal uvítací výbor, nechybělo vedení školy. Paní ředitelka byla překvapená, že jsme se vrátili všichni. Společenstvo expedice mělo menší ztráty, než Společenstvo prstenu, což znamená, že jsme lepší.

A co říci na závěr? Snad jen to, že jsme v Británii prožili dva velmi mimořádné týdny, na které budeme všichni dlouho vzpomínat (v dobrém!), a že velký dík patří panu profesovi Honzovi Daňkovi za to, že se do této odvážné výpravy pustil s námi. Doufejme, že se expedice nekonala naposledy...

Expedice ve víru paměti

MILAN ROČEN

SEXTA

Tento článek je určen jen pro přímé účastníky Expedice nebo ty, kteří již četli článek **Expedice GJS**, neboť pouze obeznámeným bude dávat smysl.

Varování: Děti, nikdy si nehrajte na Expedici ve svém pokoji! Může to být velmi nebezpečné!

Asi tak to vypadalo, všechno, co se dalo považovat za závažné a dobrodružné, bylo nakonec pouhým stínem skutečnosti, zážitky bledly vedle skutečných rozmarů počasí, míry zapadákovitosti, či podmáčenosti cílů výprav. Stále to nebylo nic proti tomu, jak to bývá obvykle. To my jsme měli to štěstí zažít nemožně hezké počasí i jiné podmínky, jakožto i kýčovitě rozhledy, které nemohly nebyť stvořeny přírodou jen pro tu potěchu oka a zkázu estéta.

Přesto, byl to vrchol zážitků, pro nás smrtelníky, kteří jsme poprvé okusili taje divokých a

necivilizovaných míst země, která světu dala základ moderní civilizace. Jaký to paradox! Místo, kde lidé nedají ránu bez všeobecné dopravy a postaví si zastávku vlaku 20 kilometrů daleko od nejbližšího domu, ale i důchodce každého Nebrita předběhne na stezce dobré tak pro kamzíky (kdyby tam ale žili, a tak to za ně prostě někdo musí vzít). A ještě se na vás hezky usměje a pozdraví, když máte jazyk až na přezce opasku. Asi nekonzumují tolik dobrých potravin...

A všude je tam tráva! Žádné stromy, jen tráva, ovce a kamenné zídky. A občas i místo k noclehu. To stačí. A když se poštěstí, i ten kýčovitý výhled nevkusné přírodě odpustíme, že je tak prvoplánový. Tak se vytvoří vzpomínky. Kolektivní vzpomínky se stávají historií a historie utváří civilizaci.

Tedy civilizace? Když přijel Gándhí do Británie, zepřáli se ho: „Co říkáte na moderní civilizaci?“ - „Ano, to by byl dobrý nápad.“

A tak jsme si přivezli z Expedice mimo působivou sbírku puchýřů, oděrek, zlomenin testosteronu, vlků a dalších kratochvilných záležitostí zárodek jednoho dobrého nápadu.

Jaké proměny budovy GJS nás čekají?

MICHAEL GLOGR

SEPTIMA

V první řadě musím podotknout, že nic není jisté a vše

se může několikrát změnit, jak mě upozornil pan manažer.

Ale dají se očekávat tři hlavní změny. Těžko říci, která je důležitější nebo zajímavější, ale ta, která je z nich nejjistější, je nová kancelář budoucího pana ředitele Musila. Měla by vzniknout v současné učebně angličtiny, jejíž nynější podoba bude zrušena. Nejspíše budou využity dveře uprostřed učebny, které jsou v současnosti nastálo zavřené a jsou průchodem mezi učebnou a současnou kanceláří pana manažera. Do této kanceláře se přesune paní Nováková, a jak jste se dovítíli, nahradí paní profesorku Svobodovou, která tedy bude sdílet kancelář s panem manažerem.

Paní profesorka Svobodová se přesune do kanceláře k současné paní ředitelce. Budou tvořit jakousi zástupcovskou dvojici. O vnitřním uspořádání kanceláří se dají vést pouze dohady, ale je jisté, že současný vzhled a vybavení kanceláří jsou zastaralé a nevyhovují nárokům, které jsou kladeny na využití těchto prostor. Vybavení tedy bude vyměněno.

Další změnou, která je důsledkem vytvoření nové kanceláře, je to, že se zruší učebna angličtiny. Jedna třída by samozřejmě chyběla, a proto musí být vytvořena jiná, aby ve vyučovacích špičkách byl k dispozici dostatek

učeben. Tento problém bude pravděpodobně vyřešen tím, že místnost, která teď slouží jako klubovna, tedy ta místnost plná nefunkčních počítačů, která je, bohužel, jediným útočištěm studentů nižšího stupně gymnázia, bude přebudována. Přestavba bude spočívat v tom, že se tato místnost přizpůsobí nárokům vyučování a tedy vytvořen dostatek prostoru pro lavice a pro práci, zároveň se však prostor stane místem, kdy by studenti mohli trávit čas o volných hodinách. Jak sem zjistil, učebna bude nejspíš vybavena počítači, které nebudou náročné na prostor a budou připevněny ke zdi (tedy alespoň jejich monitory). Vznikne tak velmi moderní učebna přizpůsobená i pro výuku na počítačích. V této učebně se nebude vyučovat pouze angličtina, ale i jiné předměty, při kterých bude možné využít toto nové vybavení. A je možné, že klasické rozdělení učeben podle jazyků, které se v nich klasicky vyučují, bude zrušeno a při jednotlivých hodinách se bude umístění střídát.

Třetí změnou, pravděpodobně nejočekávanější, je naprosté přebudování školního počítačového systému a informačních technologií na škole celkově. Bohužel, tato otázka není dosud vyřešena a není tedy možné získat odpověď na to, jak bude síť fungovat. Nemůžeme vám říci,

na co konkrétně se můžete těšit. Ale pokud vyjde vše tak, jak má, budete na počítačích schopni relativně produktivně pracovat a učit se používat moderní operační systém, se kterým přijdete běžně do styku. Nejspíše se bude jednat o systém Windows. Tudiž byste se ve výsledku neměli setkat s nefunkčním počítačem nikde v budově školy.

Bližší zprávy o změnách pravděpodobně dodáme v příštím čísle, jelikož k datu uzávěrky tohoto čísla nebyly k dispozici žádné další informace.

Občas to zaskřípalo

A. BOŽKOVÁ, K. SVOBODOVÁ

KVINTA

Rozhovor s panem profesorem Šibou je, oproti ostatním rozhovorům v SL otištěných, netradiční. Panu profesorovi jsme totiž otázky zaslaly emailem. To mělo důvody hned dva. První, že jsme kvůli vrcholícímu školnímu roku neměly čas se s panem profesorem osobně v klidu sejit a také se nám do našeho plánu přিপletlo ředitelské volno z důvodů povodní. Druhým důvodem je, že pan profesor, jak nám sám prozradil, hrozně rád píše.

SL Slyšely jsme, že přecházíte na PORG. Je to pravda? Co Vás vedlo k odchodu na jinou školu?

MŠ Ano, pravda to je. Na PORGu jsem ovšem učil na poloviční úvazek i tento školní

rok, takže nelze říct, že tam přecházím. Bohužel již nešlo skloubit to, abych učil na dvou školách zároveň. A na GJS není dostatečný počet hodin na celý úvazek pro učitele s aprobační chemie a biologie.

SL Jak byste shrnul všechny ty roky, které jste strávil na GJS?

MŠ Všechny ty roky, to je pěkné. Byly ale jen čtyři. Asi bych je shrnul jako úžasnou zkušenost. Nastupoval jsem na GJS jako čerstvý absolvent s ideály, které má asi každý začínající učitel, a po čtyřech letech odcházím s těmi samými. Nikdo mi je nevzal. To je asi nejlepší vizitka, jakou můžu škole dát.

SL Jaké byly Vaše nejhorší zážitky na GJS? Na co budete nerad vzpomínat?

MŠ Tak nejhorší pro mě byl samozřejmě začátek. Neměl jsem žádné přípravy, zkušenosti, studenti si museli zvykat na nového učitele, já na ně. Občas to zaskřípalo. V té samé době jsem navíc začínal jako doktorand na Přírodovědecké fakultě, takže byla spousta nových věcí i z jiné „fronty“. Do toho přišla nemoc. S ní úplně nový denní režim, na který jsem si také musel postupně zvykat. V jednu chvíli jsem chtěl s učením praštit a věnovat se jen studiu. Nakonec jsem to neudělal a dodnes jsem za to rád.

SL Naopak, jaké byly Vaše nejlepší zážitky na GJS? Na co budete rád vzpomínat?

MŠ Snad to nejsou ani tak konkrétní zážitky jako spíše pocity ze školy. Je zde příjemná, takřka rodinná atmosféra, kdy skoro každý zná každého jménem, primán se baví se sextánem, septimán s terciánem. Najde se ve škole plno studentů, kteří zvládají (někdy lépe, někdy hůře) náročné studijní povinnosti a zároveň jsou výborní v nějakém sportu, v divadle, píšou časopis, zapojují se do Thálie, dělají muziku, organizují projektový den. Vzpomínat budu hrozně rád také na náš „alchymistický kabinet“ – lepší kolegy jsem si snad ani nemohl přát. Jsou to všechno nejen výborní učitelé, ale hlavně skvělí lidé a kamarádi.

SL Co se chystáte dělat v budoucnosti, máte nějaké konkrétní plány? (Např. cestovat atp.)

MŠ Přiznám se, že příliš do budoucna neplánuji. Člověk pak není tak zklamaný, pokud mu plány nevyjdou. Co se týká mých cestovatelských snů, tak miluju severské státy. Už jsem navštívil Finsko, Lotyšsko a Rusko, zbývá mi tedy Norsko, Dánsko a Švédsko.

SL Přijdete se na GJS někdy podívat? Budete se účastnit školních akcí?

MŠ Určitě ano. Už teď se těším na maturitní ples.

INFO:

Datum narození: 1. června 1985

Vysoká škola:

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy

Zájmy: Cyklistika, divadlo, četba.

Zajímavosti: Nic extra zajímavého na sobě nevidím

Nejoblíbenější prvek: Mám rád všechny stejně, aby na sebe nežárlily.

Recenze: Kde nakoupit o velké

VÍTĚZSLAV TRAUŘIG

SEPTIMA

1. Potraviny (neboli Krámek) – Uzeniny a lahůdky Karbaš

Klasický obchůdek u školy, kam chodí, nebo alespoň chodila, prakticky celá škola, se v posledních týdnech hodně změnil. Z klasické samoobsluhy se stala pultová prodejna s větším výběrem lahůdek, salámů, chlebičků a pečiva. Ovšem na úkor ostatního zboží, pohodlného samoobslužného výběru a menších front. Fronty jsou v

novém krámku daleko větší, ovšem celkem přijatelně je vždy zkracuje druhá prodavačka.

+ výběr pití, svačinového jídla, párky v rohlíku, nejbliže ke škole
- změna na pultový prodej, fronty, vyšší ceny **SP*** chlebičky (i když drahé), párek v rohlíku je zde nejlepší a nejlevnější v okolí

2. Pizza Fantoci

Pizzerie Fantoci je příjemnou

FOTO: osobní archiv pana profesora

změnou. Každý z redakce tam občas zajde a koupí si alespoň kus pizzy. Jejich přednostmi jsou určitě studentské ceny, příjemná obsluha a rychlost. Pizza samozřejmě není velmi vysoké kvality, avšak neurazí. Otevřeno mají každý den, i o víkendech. Občas narazíte na skvělou slevu. Pizza Fantoci nabízí jak celé pizzy, tak prodej po osminkách – cena vždy okolo 20 Kč za kus.

+ skvělá alternativa ke svačině i obědu, dobrá pizza, krátká vzdálenost od školy
- není
Pizzerii nehodnotíme, protože se jedná o úplně jiný druh občerstvení než u občůdků.

3. Vietnamci za pizzerií

Na vietnamský občůdek opravdu nadstandard. Dobrý výběr pití i jídla, ovšem z jogurtů a sýrových výrobků si moc nevyberete. Celkově mají potraviny jak české, tak jejich klasické - čínské. Ovoce a zelenina jsou v dobré kvalitě, ovšem výběr není žádný převratný. Překvapila nás i nabídka čerstvého pečiva, mezi které patřily kromě rohlíků a housek také koblihy a jiné sladké pečivo. Cena je opravdu o několik korun nižší u každé položky než v krámku u školy. Jen je to bohužel zhruba o polovinu cesty dál.

+ ceny, výběr pití, pečivo, taška zadarmo, rychlost
- vzdálenost od školy,

horší výběr mléčných potravin
SP koblihy za 5 Kč, pití s aloe vera

4. Pekárna

Pekárna bohužel nedávno zavřela, ovšem hodnotíme ji alespoň symbolicky, jako příjemný doplněk místních občůdků s docela velkým výběrem pečiva. Zaznamenali jsme ovšem spoustu negativních komentářů na obsluhu, která při prodeji vypadala velmi odpudivě.

5. Vietnamci u pekárny

Tento občůdek je lepší než o pár metrů vzdálenější konkurence (číslo 6). Zde najdete o trochu větší výběr potravin a pití. Ovšem také to není žádný zázrak, pořádnou zdravou svačinu byste tam nenašli. Kladně však hodnotíme to, že se nachází velmi blízko od školy.

+ vzdálenost od školy, dostačující výběr potravin
- pořádnou svačinu tu nehledejte

6. Vietnamci u zastávky Novovysočanská

Tento obchod už hodnotíme hůř než ostatní Vietnamce a to hlavně z důvodu malého výběru potravin. Zboží je smíšeno s drogérií a textilem. Chybí pořádný výběr svačin, pečiva a mléčných

výrobků. Nicméně ceny jsou stále celkem přijatelné. Obsluha již méně.

+ vzdálenost od školy
- špatný výběr, občas neochotná obsluha, celkově nepořádek, obchod nemá řád

7. Obchod pod školou

Nejspíše nejhorší obchod v okolí. Vlastně ani nevíme, zda se tomu dá říkat obchod. Je neuklizený a špinavý, výběr má v podstatě nulový. Specializují se na stáčená vína, čehož ovšem poslušný student GJS nevyužije. Potraviny prodávají opravdu jen základní. Obchod funguje jako večerka s něčím mezi pultovým prodejem a samoobsluhou. Od školy je navíc už docela daleko a v okolí se potloukají divní lidé.

+ není
- špatný výběr, špína, chybí řád, daleko od školy
SP stáčená vína

8. Vietnamci na východ od školy

Tento vietnamský občůdek bychom zařadili mezi ty lepší. Dají se v něm sehnat celkem slušné základní potraviny, ale žádný velký sortiment mléčných výrobků a potravin ke svačině tam nehledejte. V tomto ohledu u nás jednoznačně vyhrává občůdek u školy, či viet-

8 Recenze

namský obchůdek za ním. Ovšem obsluha je přijatelná a kolem je spousta klidného místa na sezení a odpočívání. To ve Vysočanech moc často nenajdete. Od školy je ovšem kráček docela daleko.

+ žádné čekání, místo na odpočinek

- vzdálenost od školy, nijak převratný výběr potravin

U studentů však převládá stále klasický obchůdek (Potraviny). V anketě, kterou jsme zveřejnili na Seifertovyl-isty.blog.com. Vyhrál se 34 hlasy, na 2. místě skončila již zavřená pekárna a na 3. místě se umístili Vietnamci za pizzerií. Hlasovalo celkem 51 respondentů.

*zkratka SP znamená speciality

FOTO: Vítězslav Traurig

Co se líbí (ve) škole**Július Smolej**

Album: Apparat – Krieg und Frieden (Music For Theatre) (2012)

Sascha Ring, uměleckým jménem Apparat již dávno zamával svým rave/techno začátkům. Dnes je mnohem hudebně komplikovanější, nebrání se novým formám a práce se smyčci a akustikou v širším rozsahu mu zkrátka svědčí. Krieg und Frieden neboli v překladu Vojna a Mír je toho důkazem. Z původní scénické hudby k divadelní adaptaci slavného románu se stalo album, které dýchá vlastním životem. Soubor skladeb, které jsou vystavěny na minimalistickém symfonickém základu, který je nenásilně a jemně promíchán kouzlem elektronické hudby, vás dopraví do emocionálních hlubin.

Film: Jak vycvičit draka (2010)

Teď toho má každý hodně. Profesori rádi udělují i tři testy denně, oprava je pak těší ještě více, a proto přichází na řadu ústní zkoušení. Žádná oprava. A my abychom toho neměli zase moc. Pokud ale budete chtít na chvíli utéct od toho nudného světa plného povinností a školy, a trochu si "chillnout", Doporučuji se proletět na drakoví. Hodina a půl prostého vánku ve vlasech.

Kniha: William Saroyan -

Tracyho tygr

Existuje jeden mladík a jmenuje se Tracy. Tracy má tygra a ten tygr se jmenuje Tracyho tygr. On to vlastně není tygr, ale černý panter, ale na tom vůbec nezáleží, protože je Tracyho, Tracyho tygr. Ne každý má tygra, ale každý by ho chtěl. Živého či mrtvého. Kecám bláboly? Hleďte své tygry, no možná si nejdříve přečtete Tracyho tygra, a pak pochopíte. Tygři jsou super.

Ladislav Havrland

Album: Tool - Lateralus (2001)

Kalifornská formace před dvaceti lety vtrhla do světa svou dravou deskou Undertow, která provokuje písněmi jako Prison Sex nebo Sober. Kapela proslula svým audiovizuálním vystupováním při koncertech, kdy jejich hudbu doprovází nespočet projekcí.

Album Lateralus je zahaleno v mystickém oparu, na kterém si Tool zakládají. Forma titulní skladby je inspirována tzv. Fibonacciho posloupností (0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13...), a od té se odvíjí rytmus vokálu, kdy počet slabik roste podle řady a následně klesá: Black - then - white are - all I see - in my infancy... Navíc se v refrénu písně střídají 9/8, 8/8 a 7/8 takty, přičemž 987 je třinácté číslo Fibonacciho řady a třináct je taky celkový počet skladeb na albu.

Na svět pronikají zprávy, že Tool připravují páté studiové album, které od posledního (s názvem 10,000 Days) bude dělit nejméně osm let.

Film: V Bruggách (2008)

Co se stane, když gangster udělá průser? V tomto filmu je šéfem rychle uklizen, a to z Londýna do malebného městečka Bruggy v Belgii. Ponurá atmosféra příběhu výborně koresponduje s atmosférou prostředí a celý film provází nadmíra černého humoru. Režisér Martin McDonagh si s ostrostí hlášek nebral servítky, takže se dočkáme i filosofování o válce mezi vietnamci a trpaslíky.

Vedle Collina Ferella v hlavní roli přikreslují magično i Brendan Gleeson a Ralph Fiennes.

Kniha: Rjúnosuke Akutagawa - Tělo ženy a jiné povídky

Na tento soubor povídek jsem narazil náhodou v knihovně, kde jsem si původně chtěl půjčit něco úplně jiného. Upoutalo mě však jméno autora a pojmenování knihy.

Dílo je velice útlé. I povídky jsou krátké a samo Tělo ženy má pouze dvě strany, ale i přesto bych ji chtěl vyzdvihnout za její obsah. Další povídky mají politický, sociální i individualistický ráz. Autor tak reaguje

na japonskou éru Meidži nebo rozsáhlá zemětřesení.

Lukáš Kopřiva

Album: Skip The Use - Can Be Late (2012)

Roztomilý francouzský přízvuk v angličtině a zhudebněná čirá energie, která působí to, že chcete při poslechu tančit, hýbat se, bubnovat, nebo nahlas zpívat. Tak nějak si můžete představit tvorbu této electro-funk-rock-punkové skupiny z Francie. Can Be Late je jejich posledním výtvořem, na kterém oceňuji především velmi kvalitní zvuk, funkové kytarové doprovody, nosnou basovou linku, všechny vokály (včetně dětského sboru) a brilantně vybalancované spojení instrumentální a elektronické složky. Pokud by někoho tato skupina zaujala, může ji vidět živě na festivalu Colours of Ostrava letos v létě. (A nebo si může celé album stáhnout zcela legálně z nějakých webových stránek, stejně jako jsem to udělal já).

Seriál: Co je, Andy? (2001 – 2007)

Už jste si někdy z nostalgie pouštěli něco, co jste měli rádi, když vám bylo deset? Já to čas od času dělám. Z hrůzou potom zjišťuji, jak hloupé ty pořady byly a dívím se tomu, jak nevypělým a nemyslicím klukem jsem byl. To ale neznamená, že bych

ty pořady zavrhoval. Mám je pořád rád. Jsou součástí mého dětství; jsou něčím, co pro mě kdysi hodně znamenalo.

Když jsme u té hlouposti, neplatí to všeobecně o všech dětských pořadech. A rozhodně to neplatí o seriálu Co je, Andy? (What's with Andy?), který kdysi vysílali na stanici Fox Kids a později na stanici Jetix (teď je z toho Disney Channel, a to je, žel, naprostý konec...). Celý seriál je o Andym Larkinovi, což je teenager, jehož zálibou je vymýšlení a provádění složitých vtipků, šprýmů, či kanadských žertíků. Mnohokrát se díky své zálibě dostane do nemalých problémů a poštvě proti sobě celý East Gackle (fiktivní městečko v Kanadě).

Když jsem si nedávno našel nějaké epizody na YouTube, smál jsem se Andyho vtipkům jako za starých bezstarostných dětských časů.

Kniha: Karel Čapek - Skandální aféra Josefa Holouška

Je veliká škoda, že se k četbě této knihy většina lidí nedostane, a že se neobjevuje v seznamech povinné četby, jako jiné Čapkovy knihy. Speciálně bych ji doporučil všem novinářům, jelikož se tato kniha zabývá především novinářinou a nekalými praktikami zlých a špatných žurnalistů. Víte, jak někoho pomluvit v novinách

a zničit mu tím kariéru nebo život, aniž by s tím mohl cokoliv udělat? Jestli si o tom chcete udělat obrázek, čtěte! Krátké, zábavné, aktuální. Vřele doporučuji!

Milan Ročeň

Album: Johannes Ockenheim Missa pro defunctis, Bent Sørensen - Fragments of Requiem (2007)

Jakožto jediný zástupce zastánců klasické hudby mezi přispěvateli SL tímto představuji hudbu tak starou, že již Bach by ji považoval za prastarý přezitek. Ockeghem byl prvním velkým skladatalem, který se pod svými díly podepisoval, a jeho vokální konstrukce připomínají přechod mezi gregoriánským chorálem a Bachovými polyfoniemi (což skutečně jsou). Prastará hudba zaznívá chvílemi magicky, přímo kostelně majestátně, jindy naopak až andělsky jemně, a to bez jediného tónu nevokálního doprovodu. Pokud jste křesťanského smýšlení nebo pokud vám na slovech nezáleží, je pro vás Ockeghem krokem přímo do srdce středověku.

Film: Železná lady (2011)

Film natočený roku 2011 znovu získal na aktuálnosti, když v březnu tohoto roku zemřela žena, o níž tento film pojednává - politická legenda, baronka Margaret

Thatcherová. Film s Meryl Streepovou v titulní roli, jež jí vynesla Oscara, dokonale popisuje veškerá důležitá rozhodnutí, která musela učinit, a všechny bouře, které musela překonat. Film ale ukazuje především člověka, který svou nemilosrdnou politiku Železné lady musel vykoupit strašlivými pochybami o sobě samém, životem pohlceným

službou vlasti i zmrzačeným rodinným životem.

Kniha: Niccoló Machiavelli - Vladař

Jeden z nejznámějších filozoficko-politických traktátů historie, proslulý svou teorií „účel světí prostředky“, která zde platí naprosto pragmaticky. Proč byste měli jakožto

král dodržovat přísahu, která se ukázala nevýhodnou pro vás a tedy i pro celý stát? Není snad větším hříchem poškození Vašeho státu, než prostá osobní čest? Chcete-li si ujasnit roli vlády a vůbec její zodpovědnost, přeji jednak hodně štěstí při prokousávání se rafinovaným slohem a také hodně úspěchů vám jako novému Vladaři.

SEIFERTOVY LISTY NA INTERNETU

Představujeme vám nový internetový portál
Seifertovylisty.blog.com.

Na této nové internetové stránce naleznete všechny aktuální články o novinkách, či změnách na škole a zároveň i v Seifertových listech.

Také zde naleznete vše, co se do tištěných Listů nevešlo.

WWW.SEIFERTOVYLISTY.BLOG.COM

Toto je volný prostor, máte-li chuť, můžete si sem třeba něco nakreslit.

REDAKCE SL

TIRÁŽ

vedoucí tištěné edice: Adam Barták, Ondřej Hanko

vedoucí internetové edice: Michael Glogr, Vítězslav Traurig

grafická úprava a sazba textu: Adéla Božková

redaktorky a redaktoři: Adéla Božková, Martin Duřt, Vanessa Kramaričová, Natálie Nevřelová, Karolína Nováková, Július Smolej, Karolína Svobodová, Adéla Vopavová

na vydání dále spolupracovali: Ladislav Havrland, Lukáš Kopřiva, Milan Ročeň